

உ ப நி ட த ம்

மூலமும் - உரையும்

9273

04B05

வெளியீடு :

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச

வித்தியாசாலை அறக்கட்டளை

சிதம்பரம் - 608 001

விலை 50 காசு

ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் நூல்கள்

எழுதியவை

எண்	நூலின் பெயர்	விலை
1.	இலக்கணச் சுருக்கம் (1873) அச்சில்	
2.	இலக்கண வினாவிடை (1865)	2 00
3.	கதிர்காம சுவாமி கீர்த்தனைகள் (1869) சுரப்படுத்தியது	1 00
4.	சிதம்பர மான்மியம் (1852)	0 75
5.	சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரம்	0 75
6.	சைவ தூஷண பரிகாரம். (1854)	1 50
7.	சைவ வினாவிடை—முதற் புத்தகம் (1873)	1 50
8.	சைவ வினாவிடை — இரண்டாம் புத்தகம் (1873)	3 00
9.	திருவிளையாடற் புராணம் — வசனம் (1864/1907)	6 00
10.	நித்தியகரும் விதி (1875)	0 40
11.	பால பாடம் — முதற் புத்தகம் (1850)	1 00
12.	பால பாடம் — இரண்டாம் புத்தகம் (1850)	1 50
13.	பால பாடம் — நான்காம் புத்தகம் (1865) அச்சில்	
14.	பெரியபுராணம் வசனம் (1852) அச்சில்	

உரை எழுதியவை

1.	ஆத்திச்சூடி, கொன்றை வேந்தன் (1853)	0 50
2.	திருச்செந்தினிரோட்டகயமக வந்தாதி உரையுடன் (1851)	0 50
3.	திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் புத்துரையும் (1851)	1 25
4.	நன்னெறி மூலம் உரையும் (1853)	0 50
5.	நல்வழி மூலம் உரையுடன் (1853)	0 50

உ
கணபதி துணை.

சொருபானந்தப்பொருளாகிய
உ ப நி ட த ம்
மூலமுமுரையும்.

இவை
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ-ம் பதிப்பு.

விக்ருதிஸ்ரூ ஆவணிக்.

1950

விலை அணா 0 2 0

உ

கணபதி துணை.

உ ப நி ட த ம்

மூலமுமுரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகவணக்கம்.

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான் கருப்பூர்
விளக்குப் போலென், பொய்யுடைய வருள்போதப் பொரு
ளுடையா னருளுடையான் பொறியைந்தாலு, மையுடைய
மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா மதங்க ளாக்குங்,
கையுடைய முகமுடையா னகமுடையான் றனைக்கருத்தி
விருத்தல் செய்வாம்.

இதன்பொருள். சத்தியத்தையுடைய அடியார்மேல் விருப்
பத்தையுடையவன், கருப்பூரதீபம்போல் எனது பொய்யுடைந்து
போக அருளிய போதமாகிய பொருளையுடையவன், அருளை
யுடையவன், பஞ்சேந்திரியங்களாலும் இருளையுடைய மனத்தா
லும் மயக்குடையவர் மதங்களைத் தாம் கெடுதல்செய்விக்குங்
கையையுடைத்தாகிய முகத்தையுடையவன், எல்லாருள்ளத்தை
யுந் தனக்கிருப்பிடமாகவுடையவன் எனப்படுகின்ற கணேசனைக்
கருத்தினிடத்திலிருத்துவாம். என்றவாறு.

(க)

நுநுவணக்கம்.

நானிவன்றா னவனென்றே நவின்றறியா தேயுமுன்ற
நாயி னேற்குத், தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுபசாந்தமிது
தானே தானா, மோன்மொழி யிதுவெனநான் மறையினுப
நிடதமொழி முடிவு காட்டு, ஞானகுரு தேசிகளை நாவகத்
தும் பாவகத்து நவிற்துவாமே.

இ - ள். நான் இவன் கான் அவன் என்கிற கற்பனையைச்
சொல்லி அறியாது அலைந்து திரிந்த அடியேனுக்கு, தானும்
அமருகின்ற நிலை இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம் இது
வென்றும், தானே தன்மயமாகும் மௌனவசனம் இதுவென்
றும், நான்குவேதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்வாக்கி
யங்களது முடிவைக் காட்டிய ஞானகுருதேசிகளை நாவினிடத்
தும் பாவினிடத்தும் துதிப்பாம். எ - று. (உ)

அவையடக்கம்.

ஓதுசுரு திகண்கி னுபநிடத மெண்ணுன்கி னுரைக
டோய்ந்து, போதுமொரு வேதாந்த சொரூபானந் தப்பெய
ரைப் புனைந்த நூலி, வீதிபெரி யோருரைப்ப வதனை
யன்பொன் றில்லாத நெஞ்சி னுல்பா, னாதரவு கொடுபிதற்றி
யெனதறியா மையையும் வெளியாக்கி னேனே.

இ - ள். அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்ட வேதங்கள் நான்கி
லும் உண்டான உபநிடத்து முப்பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்
களைத் தோய்ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான சொரூபானந்த
மென்னும் பெயரைத் தரித்த வடமொழி ஞானநூலினது
மகிமையை மகத்துக்கள் சொல்ல, அதனைப் பத்தியொன்று
யில்லாத மனசினுலே யான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்ப்பாடலாக

இந்தூலைச் சொல்லி எனது அறியாமையை வெளிச்செய்தேன். எ - று.

(௩)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூ ல்.

நானசாதனநிலை.

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம் புத்திவிசா ரித்தறியும் பொலிவதன லரவாந், தன்போல விலையெனலா லகங்கார மதமா தனைநிகராஞ் சித்தமொரு தன்மையினு னாயா, மின்போலுஞ் சலனமன மசையாம னிறுத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்தி, வன்போடு வருமகங்கா ரத்தினையுங் கடிந்தால் வைத்தவிடத் திருந்துசித்த மகத்துவமந் தருமே.

இ - ள். இச்சாசொருபமாயிருக்கின்ற பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்சலவியாபாரத்தால் குரங்கு போல்வதாகும். புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறிக்கின்ற பொலிவையுடைமையால் கண்ணே செவியாகச் சகல மந்திரங்களையும் அறிகிற பாம்புபோல்வதாகும், சிதாபாசசொருபமாயிருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்குச் சமமானமில்லையென்று செருக்குற்று நிற்கையால் மதத்தினால் தன்னையறந்திருக்கிற யானைபோல்வதாகும். நிகிருஷ்டலிஷயத்திலே தனக்குத் தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது விஷயவாசனையை ஏகாக்கிரஞ்செய்கிற தன்மையால் கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகே திரிகிற நாய்போல்வதாகும். ஆகையால், மின்னல்போலத் தோன்றி மறைகின்ற மனத்தைச் சலனப்படாமல் நிறுத்தி, விசாரணைசெய்கின்ற புத்தியைத் தானேதானாயிருக்கின்ற அறி

வுடனேகூட்டி, வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தையும் கொன்றால், சித்தமானது வாசனாகையமாய்ப் புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். எ - று. (க)

இதனை இது அறியுமென்றல்.

சத்தமுத லைந்தனையும் பொறிகளறி யும்பொறிக டம்மைத் தானா, யொத்தகர னமதறியுங் கரணத்தை யறியு முயிருயிரைத்தானா, நித்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சியகண்டாகார நீங்கி மேலா, யத்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவடிவாயிருப்ப தியல்பதாமே.

இ - ள். சத்தமாதியாகிய நாமரூபாத்துமகவிஷயங்களைச் சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியங்களறியும். அந்த ஞானேந்திரியங்களைத் தானாயொத்திருக்கின்ற அந்தக்கரணமறியும். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சேவனறியும். அந்தச்சேவனைச் சேவ சாக்ஷி அழிவின்றியிருந்து அறியும். அகண்டாகாரவிருத்தி நீங்கி மேலாய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொரூபகபாவமாம். எ - று.

விஷயமுதல் சாக்ஷிவரை ஒன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது. (உ)

அறிபொருள் அறியப்படும் பொருள்களினியல்பு.

விடையமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய மாமோ மிக்க பொறியறிகரணம் பொறிக ளாமோ, வடையவறி சேவனந்தக்கரண மாமோ வதனையறிந் திடுஞ்சாக்ஷி சேவ னாமோ, தடையறவொன் றனையறியு மொன்றுமேலாஞ் சாட்சியை யொன்றாலறியத்தகுமோதானா, விடையறவொன்றிலகுமெனிலதனைக் காண்டற் கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்துகானே.

இ - ன். கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகின்ற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம், இந்திரியத்துவாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற அந்தக்கரணம் இந்திரியமாகமாட்டாது. அவ்வந்தக்கரணத்தை அறிகின்ற சீவன் அந்தக்கரணமாகாது. சீவனையறிகின்ற சேவசாக்ஷி சீவனாகாது. தடையில் லையாக ஒன்றனை ஒன்று அறியும் இவற்றுக்கெல்லாம் மேலான இந்தச்சாக்ஷியே சைதன்னிய மாத்திரமாயிருந்தால் அதனையறிய வேறொரு அறிவில்லாதபடியினாலும், இந்திரியகோசமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாம் சைதன்னிய விவர்த்தமாகையாலும், அந்தச்சைதன்னியத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றற்குக் கூடுமோ? இடையறாமல் ஒன்றாய் விளங்குமெனில் அதனையறிதற்கு உள்ளது யாது? ஆதலால், ததாகாரமாயிருந்து அதனையறிக. எ - று.

விஷயமுதல் சாக்ஷிவரைக்கும் ஒன்றையொன்றறியுமிடத்து, அறியும்பொருள் அறியப்படும் பொருளாகாதென்பது கூறியது. (நட)

விருத்திஞானத்தீராயவீயல்பு.

மேயமனோ விருத்தியகண் டாகார விருத்தி விவேக விருத் தியொடிவையே விருத்திகண்மூன்றாகு, மாயமனோ விருத்திவிட யாஞ்ஞானம்போக்கி யவ்விடயந் தோற்றுவிக்கு மகண்டமெனும் விருத்தி, தூயசிதஞ் ஞானத்தைப் போக்கி யச்சாட்சியையே தோற்றுவிக்கும் விவேகவிருத் தியுமகண்டாஞ் ஞானம், போயிடச்சி வன்சாட்சி பூரணமேதானும் போதநிலை பொருத்துமெனப் புகன்றிடுநான் மறையே.

இ - ன். மனோவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, விவேக விருத்தி என விருத்தி மூன்றாகும். இவைகளின், மனோவிருத்தி

ஞானமானது கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிச் சீவனுக்கு அவற்றைத் தோன்றச்செய்யும். அகண்டாகார விருத்திஞானமானது கூடஸ்தரை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தரைத் தோன்றச்செய்யும். விவேகவிருத்திஞானமானது சொரூபவியாபகத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைபோக்கிக் கூடஸ்தரையும் வியாபகசைதன்னியத்தையும் ஏகமாக்கித் தானும் அந்தவறிவினிடத்தடங்கிப் பிரபஞ்சத்தோற்றரவையும் சின்மாத்திரமாக்குமென்று நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லும். ஏ - று.

விருத்தித்திரயஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவர்த்தியும் சொரூபத்தோற்றமும் கூறியது. (சு)

ஞானி அந்ஞானி விநந்தி நிலைமை.

மிக்கபரா தீனர்களே யுலகமெலா மதில்விருப்பு வெறுப்பற்றோர்க, டொக்கமனோ விருத்தியனு மாத்திரமா வறிவகண்ட சொரூப மாகு, மக்கதிக டேராதா ரறிவணுவாமனோவிருத்தி யகண்ட மாகத், தக்கபிரா ரத்தவசத் தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றாரே.

இ - ள். அஞ்ஞானத்துக்கு உள்ளானவர்களே உலகமெங்குமுள்ளார். அந்தவுலகத்தில் விருப்புவெறுப்பு அற்றோரது மனோவிருத்தி அனுமாத்திரமாக அறிவு அகண்டாகார சொரூபமாயிருக்கும். அப்படிச்சொரூபவிசாரணை பண்ணாத அஞ்ஞானிகள் அறிவு அணுவாக மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப் பெற்றுத் தமக்குத் தக்க பிரார்த்தவசத்தராய்ச் சன்னமாணத்தில் அழுந்தி வருந்துகிறார். ஏ - று. (சு)

உபநிதீ வைராக்கிய ஞானபலம்.

தோற்றுமுப ரதிவைராக் கியஞான மூன்றிவைக டோழிப்பட்டாரு, னோற்றுமுப ரதியுடையார் பிரமாதி பத

மடைவ ரிகலோ கத்திற், போற்றும் வைராக்கியர்க்கு மப் பதமுண் டாஞானம் பொருந்தி னோர்க்குச், சாற்றரிய தனி முத்தி சரீரார்த்தத் தெனவுரைப்பர் தகைமையோரே.

இ - ள்: முத்தியடைவோர்க்கு உண்டாவன உபரதி, வைராக்கியம், ஞானம் என மூன்றும். இவற்றுள், பெண்டி பிள்ளை பண்டபதார்த்தங்களிலே யான் எனது என்கின்ற அபிமானம் நீக்கினதற்கு உபரதியென்றுபெயர். ஒருவருக்கு ஞான வைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்திரமுண்டானால் அவர் சரீரார்த்தத்தில் பிரமலோகாதிபதங்களையடைவர். அந்தப் பிரமாதிபத்திருணீகாரமே வைராக்கியம். ஒருவருக்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமாத்திர முண்டானாலும், ஞானமில்லாமல் உபரதி வைராக்கியமுண்டானாலும், அவருக்கு இகலோகத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீரார்த்தத்தில் பரத்திலே பிரமலோகாதியும் உண்டாம். ஆத்துமசொருபத்தை அறிவதேஞானம். சமஸ்கார பலத்தினால் ஒருவருக்கு ஞான வைராக்கிய உபரதி மூன்றுங் கூடியிருக்கும், ஒருவருக்கு உபரதியும் ஞானமும் கூடியிருக்கும், ஒருவருக்கு வைராக்கியமும் ஞானமும் கூடியிருக்கும், ஒருவருக்கு வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞானமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும். ஆகிலும், அவர்க்கு இவ்வாறென்று வாயாலளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோகனம் உண்டாமென்று ஆத்துமவிசாரம் பொருந்தினவர்கள் சொல்வார்கள். ஏ - று. (சு)

திரிபுடியியல்பு.

மெய்வாய்கண் ணொழுகுக்குச் செவியாலுண் பதுவிடயம் விடயம் யாவு, மைவாயி லரவெனவுற் றுணர் தன்மனோ விருத்தியவை யறிவ தாகிப், பொய்வாயின் செயல்க ளெல்லாந் தனதாய்நின் றிடல்சீவ போதம்வேறாய்த், கைவாய்

வெண் பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சி தானே தானாம்.

இ - ள். ஸ்ரோத்திராதியாகிய ஞானேந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப்படுவது விஷயம். அவ்விஷயங்களைத் தையும் அவ்விந்திரியங்களையுற்று ஐந்தலைநாகம்போல அறிவது மனோ விருத்திஞானம். அவைகளையறிந்து மனத்தோடுங் கூடி இந்திரியச்செயலனைத்தையும் தனதாகப் பாலிப்பது சிதாபாசன். இவைகளின் வேராய்த் தைமாதத்தில் தோன்றிய வெள்ளிய சந்திரப்பிறைபோலச் சமனாய் இந்தத்திரிபுடியை நிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ் சாட்சி தானே தானாகி விளங்கும். எ - று.

காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் என்னுந்திரிபுடியும் அதன் சாட்சியுங் கூறியது. (எ)

அஞ்ஞானநிகளியல்பு.

ஓதரிய வஞ்ஞானந் தனையறியா வுணர்விதற்கோருறுதி மூல, மாதன்மனோ விருத்தியவை யகற்றியொளிதனையறியு மகண்டா காரங், காதலினு லருளியசற் குருவருளாற் பெறு மகண்டா கார மாகுஞ், சாதகமே தானாகி யிருப்பதே தது சொரூப சாட்சி யாமே.

இ - ள். ஓதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன்னையறியாத சீவவறிவு. இந்த அறிவை நித்தியம்பண்ணுவதற்கு முக்கியகாரணம் மனோவிருத்தியாம். அந்த அஞ்ஞான மனோவிருத்திகளை நீக்கிச் சாக்ஷியாயிருந்த கூடஸ்தசைதன்னியத்தையறிவது அகண்டாகாரவிருத்திஞானம். அன்பினால் அருள் செயப்பட்ட சற்குரு கிருபையினால் பெறப்பட்ட இந்த அகண்டாகார விருத்திக்குச் சாதகமாயிருந்தறிவது எது அதுவே சொரூபசாக்ஷியாகும். எ - று.

அஞ்ஞானம், மனோவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, சொ
ரூபசாக்ஷி இவைகளினியல்பு கூறியது. (அ)

விருத்தியுஞ் சீவனும் விபுவாதல்.

விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடயத் தினைப்பார்க்கிற் பெரி
தாம் விருத்தியின்னா நம்விடயாஞ் ஞானத்தை யகற்றின்,
விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடையா காரமதா மதுபோல் விருத்தி
யுஞ்சீ வனுஞ் சத்தா காரமதா யமைந்தால், விருத்தியச்சீ
வனைவிடயத் தினையறியுஞ் சாட்சி வேந்தனசை யாதிருந்து
மேன்மைபெறுந் திறம்போல், விருத்திவிட யஞ்சீவன் சாட்சி
யிவை தோன்றா விபுவாவன் ஞானியென விளம்பு முப
நிடதம்.

இ - ள். விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினைப்பார்க்கிலும்
வியாபகமாகும். எங்ஙனமெனில், விருத்திருானமானது கடா
திவிஷயவஞ்ஞானத்தைப் போக்கினால், அப்போது விருத்தி
யும் சீவனும் விஷயாகாரமாம். அதுபோலவே, விருத்தியும் சீவ
னும் அகண்டாகாரஞானத்தினால் சீவசாக்ஷியாயிருக்கின்ற கூட
ஸ்தரை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தக்கூட
ஸ்ததரிசனம் பண்ணித் ததாகாரமானால், விவகாரதசையிலே
அரசனானவன் தன்னிலையிலிருந்து கொண்டு தேசசமாதாரங்
களையெல்லாம் அறிந்து மேன்மையைப் பெறுகின்ற திறமை
போல, விருத்தியையும் சீவனையும் விஷயங்களையும் சாக்ஷியாய்
நின்று அறிவன். இப்படிப்பட்ட ஞானியானவன் இந்தத்திரி
புடியும் சாக்ஷியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொரூபத்தைப் பார்க்
த்து அதுவாவன் என்று வேதாந்தஞ் சொல்லும். எ - று.

விருத்தியும் சீவனும் எந்தவிடத்தைப் பார்த்தாலும் அது
வாகையாலே, சின்மாத்திரமான விபுவைப்பார்த்தாலும் அது
வாவனென்பது கூறியது. (க)

விஷயமுதற் சாக்ஷிவரையில் ஒன்றுக்கொன்று
விசேடமாமாறு.

போற்றியவின் திரியமின்றி விடயமெலாந் தோன்றா
பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவொடுதோன்றாவால்,
சாற்றுக்காணமுஞ்சீவனின்றியக்காற் றேன்றா சாட்சியன்
றிச் சீவனிலை தானுணர்வு தோன்றா, தாற்றலினு லிந்தியங்
கள் விடயமட்டு மறிவு மவ்விரண்டுங் கரணமறிந் திடுமவை
மூன் றினையுந், தேற்றமொடு சீவனறி வறுமவை நான்கினை
யுந் தெளிந்தறியுஞ் சாட்சியதீதப்பொருளா மிதுவே.

இ - ள். போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்களில்லாமல்
விஷயங்களனைத்தந் தோன்றாவாம். அந்தக்கரணமில்லாமல்
அவ்வந்திரியங்களனைத்தந் தோன்றாவாம். சீவனில்லாமல் அந்
தக்கரணம் தோன்றாது, சீவசாட்சியில்லாமல் சீவனிலையினுண
ர்ச்சி தோன்றாது. ஆகையால், இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்கு
மறியும். விஷயங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணம்
அறிந்திடும். அந்தவிஷயேந்திரிய கரணங்களைத் தெளிவோடு
சீவனறியும். இவை நான்கினையும் சீவசாட்சி தெளிந்து அறியும்.
இந்தச்சாட்சிசைதன்னியமே அதீதப்பொருளாம். எ - று. (கடு)

அவஸ்தாத்நீரயசாக்ஷி.

கற்பனைசெய் யவத்தைகண்முன் றினுக்குஞ் சாட்சி
கலந் தொருதன்மை யினிலகுஞ் சாட்சி கூறிற், சிற்பரவுஞ்
சாக்கிரத்திற் சாட்சி தானே செடசாட்சி யாயிருக்குந் திய
க்கமான, சொப்பனத்தின் மனோவிருத்தி தனக்கே சாட்சி
குணியமாஞ் சுழுத்தியிலஞ் ஞானமான, வற்பநெறி யான
ந்த மதற்கே சாட்சி யனைத்தினுமில் வாறிருந்தோர்ந் தறி
யுங் காணே.

இ - ள். கற்பனையாயிருக்கும் சரீரத்திரயத்தைப் பற்றிய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷியானது பொருந்தியும் பொருந்தாமலுமிருக்கும் அனுபவங் கூறவேண்டில், சித்துவிலாசமாயிருக்கும் சாக்கிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்தாயபிண்டம்போலத் துவம் அகம் என்கிற சீவாத்தூம பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் சரீரசாக்ஷியாகியுமிருக்கும். இந்தச் சாக்கிரத்துவாசனமயமாகிய சொப்பனாவஸ்தையில் சுமலபத்திரோதகம்போல் அந்தராதம்பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் மனோவிருத்திக்குச் சாக்ஷியாகியுமிருக்கும். இந்தச் சொப்பன சாக்கிரப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகியும் அப்பிரபஞ்சத்தோற்றாவற்றிற்குக் கிற சுழுத்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச் சூரியன் போலப் பரமாத்நூமபக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தால் அஞ்ஞான ரூபமான அற்பநெறியால் வருகின்ற ஆனந்தத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும். இம்மூன்றிலும் இப்படியிருந்தறியும். ஏ - று. (கக)

விருத்திஞானத்திரயத்தால் அந்ஞானத்திரய நிவிர்த்தி.

அரியவிருத் திகண்மூன்று லகலுமஞ்ஞா னங்களின்ன மாய்ந்து கூறிற், நெறியுமனோ விருத்தியினால் விடயாஞ்ஞா னங்களெல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப், பிரிவிலகண் டாகார விருத்தியிற்சாட் சிையயறியாப் பெந்தநீங்கு, முரியவிவே கவிருத்தி யகண்டாகார முங்கடந்தங் கொன்று மன்றே.

இ - ள். அரிதாகிய விருத்தித்திரிபுடியினால் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாகும். இன்னம் ஆராய்ந்து சொல்லில் தெரிகின்ற மனோவிருத்திஞானத்தினால் விஷயாஞ் ஞானங்களெல்லாம் அழிந்துபோகும். இதற்கு மேற்பட்டுப் பிரிவில்லாத அகண்டாகார விருத்திஞானத்தால் கூடஸ்தரை அறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞானம் நீங்கும். முத்தியைத் தருதற்குரிய விவேக விருத்திஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையுங் கடந்து அகண்

டாகாரவிருத்தியும் சீவனும் சீவசாக்ஷியுமாகிய இம்மூன்றையுஞ் சத்தசைதன்னியமாகித் தானும் ததாகாரமாம். ஏ - று. (௧௨)

நத்துவோற்பத்தி லயக்கிரமம்.

பேசரிய பரத்தினிலா ரோபமதா மூலப் பிரகிருதி தோன்றுமிதிற் சாத்திகமா மாயை, யீசனிதிற் றேன்று மிரா சதமவித்தை சீவ னிதிற்றேன்றுந் தாமதத்தா வர ணம்விட்சே பமதாஞ், சூசகவிட் சேபமதிற் சூக்குமபூ தம தாஞ் சூக்கவுட லிருகுணத்தாற் றேன்றிடுந் தாமதத்தின், மாசில் பஞ்சீ கரணமதா யைம்பூத வடிவாய திற்றால சடந் தோன்று மனைத்துமில்வா றடங்கும்.

இ - ள். அவாங்மனோ கோசரமாயிருக்கின்ற பிரமத்தினி டத்தில் விவர்த்தமாக இரச்சுவில் சர்பத்துவம்போல் மூலப் பிரகிருதியென்கிற ஒருசத்தி தோன்றும். இந்தச்சத்திக்கு விகி ருதமான சத்துவம், ரஜசு, தமசு என மூன்றுகுணமுண்டு. இவ ற்றுள், சத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றும் ஈசுரகாரணசீர மென்றும் பெயர். இந்தமாயையில் சைதன்னிய பிரதிபிம்பமா கிய ஈசுரன் தோன்றுவன். இவனுக்குச் சர்வஞ்ஞனென்றும் பெயர். இந்த வீசுவான், சத்துவத்தின் ரஜசு, சத்துவம், தமசா கிய மூன்றுகுணத்திலும் பிரதிபிம்பித்து முத்தொழிலும் நடத் துகையால், பிரமா விட்டுணு ருத்திரனென்று பேருண்டாயிற்று. இரசோகுணத்துக்குஅவித்தையென்றும்சீவகாரணசீரமென்றும் பெயர். இந்த அவித்தையின் சைதன்னிய பிரதிபிம்பமான சீவர்கள் தோன்றுவர்கள். இச்சீவர்கட்குக் கிஞ்சிஞ்ஞன் சிதாபாசன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜசின் சத்துவம், ரஜசு, தமசு என்கின்ற மூன்றுகுணங்களில் பிரதிபிம்பிக்கை யால், தத்துவஞானியென்றும், காமக்குரோதனென்றும், சோ ம்பு நித்திரையுடையவனென்றும், பெயர்பெறுவன். தமோ குணத்தில் ஆவரணம் விட்சேபம் என்றிரண்டு சத்திகளுண்

டாம். இவற்றுள், ஆவரணசத்தியானது ஈசுவரனுக்கும் சீவன் முத்தருக்குந்தவிர மற்றச்சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயசாக்ஷி சைதன்னியங்களை ஒன்றற்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இந்த ஆவரணம் நீங்கினதே முத்தி. விசேஷப சத்தியினிடத்தில் அபஞ்சீகிருத குக்குமபூதங்கள் தாமதத்தின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் தாமத சத்துவகுண முற்பாதியிலே சமட்டி வியட்டிருப்பதாக உண்டானது அந்தக்கரணம் - ௫. பிற்பாதியில் வியட்டிருப்பதாக உண்டானது சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியம் - ௫. தாமத குண ரசோகுணமுற்பாதியில் சமட்டி வியட்டி ரூபமாக உண்டானவைகள் பிராணாதிவாயுக்கள் - ௫. பிற்பாதியில் வியட்டி ரூபமாக உண்டானது வாக்காதியானகன்மேந்திரியம் - ௫. இந்தச்சாத்துவிகத்தினாலும் ராசதத்தினாலும் குக்குமசரீரமென்று சொல்லப்படும் இவ்விருபது தத்துவங்களுமுண்டாம். சீவர்களும் அநேகரானபடியினால் இந்தச் குக்குமசரீரமும் அநேகமாயிருக்கும். குக்குமபஞ்சபூத தாமத தமோகுணத்தில் பஞ்சீகிருத தூலபஞ்ச பூதங்களுண்டாம். இந்தப்பூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமாய் நால்வகைப்பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றும். இப்படித் தோற்றின தூலசரீரமான அன்னமயகோசதத்துவம் - சு. குக்குமசரீரதத்துவம் - ௨௦. பூதம் - ௫. மாயை, அவித்தை, ஈசுவரன், சீவன், பிரமம் - ௫. ஆக தத்துவம் - ௩௬. இந்த முப்பத்தாறில் அநாதியாயிருக்கிற பிரமம் நீங்கலாகக் கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் - ௩௫ - ம் பிரகிருதியில் தோன்றினபடியே சகலமும் பிரகிருதியிலொடுங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்திலொடுங்கும். ௭ - று. (கங)

பாகிருதீழதலியவற்றினிவிரீதி.

பகர்வரிய முதற்பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப்பகுதியிந்த வுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை, யகமுடலென்றிருப்பதுவே யனித்தைதத்து வங்களனைத் தையுந்தானென

மறைப்ப தாவரணம் விடய, சுகவிருத்தி விட்சேப மிவைச
னைந்து மடவே தொலைதல்பரி பூரணத்தாற் சோதனைத்தற்
பத்ததான், மிகவுணருந் தொம்பதத்தாற் றத்துவஞா னத்
தால் விதேகமுத்தி யதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம்.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிதாகிய அதிட்டான சைதன்னியத்
தினிடத்திலே விவர்த்தமாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு
அதிட்டானசைதன்னியமாகிய பிரமத்தைத் தானே பிரபஞ்ச
மாகத் தோற்றுவிப்பது பிரகிருதி, இந்த நாமரூபாத்மகமான
பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியபுத்தி பண்ணுவது மாயை. சரத்திரய
த்தையும் தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை. இருபத்தொன்
பது தத்துவத்திற்கும் பேதந்தெரியவொட்டாமல் தானென்னு
ம்படி மறைப்பது ஆவரணம். விஷயசுகத்தை இச்சித்து எழும்
பின விருத்தி விசேஷம். இவையையுந்தும் முறையில் யதார்
த்தமாகிய பரிபூரணஞானத்தினால் பிரகிருதியும், தற்பதசோ
தனையில் அதிட்டானசைதன்னியஞானத்தினால் மாயையும்,
துவம்பதசோதனையில் சீவசாக்ஷியையறிதலால் அவித்தையும்,
தத்துவவிசாரணையால் ஆவரணமும், விதேககவல்யத்தால்
விசேஷமும், தொலையும். இவ்வைந்தாலும் விடப்படுதலே
வீடாம். ஏ - று. (கசு)

பிரமசப்தானஸ்தை.

சோதிதா னாயிருந்தாற் பிரமமதா மாயையிலே தோய்
ந்தா லீசன், காதலவித் தையிற்கூடிற் சீவனும் பிரமாதா
கரணந் தோய்ந்தான், மேதகுமிந் தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாண்
மறியாத விடயத் தெய்தல், யாததுவே பிரமேய மறிவதிற்
போந் தாற்பலமே ழுவத்தை கூடும்.

இ - ள். சுவயம்பிரகாசமாயிருக்கின்ற சைதன்னியம் நிரு
பாதிசமாயிருந்தால் பிரமமென்று பெயர். மாயையில் பிரதி

பலித்தால் ஈசரனென்று பெயர். இச்சாமயமாகிய அவித்தையில் பிரதிபலித்தால் சீவனென்று பெயர். கரணசபளிதமானால் பிரமாதாவென்று பெயர். மேம்பாட்டினையுடைய இந்திரிய சபளிதமானால் பிரமாணமென்று பெயர். பரோக்ஷவிஷயங்களிற் கூடில் பிரமேயமென்று பெயர். பிரத்தியக்ஷவிஷயத்துடனே கூடில் பலமென்றுபெயர். இப்படிச் சைதன்னியமொன்றே ஏழுவஸ்தாநாமங்களைப் பெறும். எ - று. (கரு)

அஷ்டப்பிரமாணம்.

உற்றெதிரே காண்டல்பிரத் தியட்சமனு மானமோங் குபுகை கண்டுநெருப் புண்டெனவே யுணர்தன், மற்றுவமை மரைபசப்போ லெனல்சத்தம் பெரியோர் வாய்ச்சொலருத் தாபத்தி மதத்தவுட லதனா, லற்றவுப வாசியொளித் துண் பானென் றுணர்த லபாவமுன்பினிடை யொருகா லத்து மிலை யென்றா, னற்றியவிம் மரத்தினிற்பே யுண்டெனலை திகநாட்டுதலை சம்பவம்ப்ரமாணமெட்டா நவிலும்.

இ - ள். எதிராகக் கடமுதலியவற்றை உற்றுக் காண்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம். இது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம், விபரீதப்பிரத்தியக்ஷம், யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம், என மூன்றுவகைப்படும். கட்டையைக்கண்டு கள்ளனோ தறியோவென்பது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம். கட்டையைக் கள்ளனென்று நிச்சயிப்பது விபரீதப்பிரத்தியக்ஷம். கட்டையைக் கட்டையென்றறிவது யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம். அனுமானப்பிரமாணமாவது புகையைக் கண்டு நெருப்புண்டென்று நிச்சயிப்பது. இது பிரதிக்கினை, ஏது, திருட்டாந்தம் என்னும் மூன்றையுங்கொண்டிருக்கும். அவைகளில், பருவதம் அக்கினியுடைத்தென்பது பிரதிக்கினை. தாமமுள்ளதாமென்பதே ஏது. மகானசம்போலவென்பதே திருட்டாந்தம். பசப்போலிருக்கும் மரையென்பது உவ

மானப்பிரமாணம். சத்தப்பிரமாணமாவது உண்மையைச் சொல்லுகின்ற பெரியோர்களது வாய்ச்சொல்லாம். அருத்தாபத்திப் பிரமாணம் நித்தியவுபவாசியென்று இருக்கின்றவனுடைய தேகபீனத்துவத்தினால் ஏகாந்தத்தில் புசிப்பானென்றறிவது. அபாவப்பிரமாணமாவது பிராகபாவம், பிரத்துவம்ஸாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம் என நான்குபேதமாயிருக்கும். இவைகளில், குயவன் திரிகைமண்ணைப்பார்த்து இதில் கடமுன்னில்லையென்பது பிராகபாவம். உண்டான கடம் பின்னில்லையென்பது பிரத்துவம்ஸாபாவம். கடத்தில் படமும் படத்தில் கடமுமில்லையென்பது அன்னியோன்னியாபாவம். கசுராவிர்தம் ஒருகாலுமில்லையென்பது அத்தியந்தாபாவம். இந்தமரத்தினில் பேயுண்டென்று கர்ணமூலமாய் வழங்குவது ஐதிகியப்பிரமாணம். ஒன்றுண்டானால் பத்து நூறு ஆயிரம் உண்டாமென்பது சம்பவப்பிரமாணம். இங்ஙனம் பிரமாணங்கள் எட்டென்று சொல்லப்படும். ஏ - று. (கசு)

சீவசப்தாவஸ்தை.

மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா ததுமறைப்பா வரண மாகும், பன்னியவிட் சேபமென தெனலாப்த வாக்கி யமே பரோட்ச ஞானந், தன்னிலைதா னுனதுவே யபரோட்சங் கண்டதொரு சந்தோடத்தி, னந்நிலை யேதுக்கமும்போ யானந்த மடைவதுமே மூவத்தைப்பேறும்.

இ - ன். நீ சொன்னவர்த்தம் நானறியேனென்பதே அஞ்ஞானம். இது அஞ்ஞானமென்றால், நீசொன்னவர்த்தம் அறியேனென்கிற அறிவு வரவேதுவில்லை. இது அறிவுதானென்றால், நான் அறியேன் என்கிற மயக்கம் வரவேதுவில்லை. இந்த அருத்தாபத்திப்பிரமாணசித்தமாய்த் தன்னை மறக்கின்றதே நிலைபெற்ற அஞ்ஞானம். இருபத்தொன்பது தத்துவத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவர

ணம். சரீராதிப்பிரபஞ்சவாசனை பண்ணின் விருத்தியே விசேஷபம். சற்கருமபரிபாகத்தினால் சொர்க்காதிலோகம்போலப் பிரம்மமொன்றுண்டென்னும் ஆப்தவாக்கியநிச்சயபுத்தியே பரோக்ஷஞானம். சற்கருமபரிபாகத்தினாலும் குருகடாக்ஷத்தினாலும் காண்பரிபாகத்தினாலும் பரோக்ஷமாகக் கேட்கப்பட்ட பிரமசைதன்னியமே தானானது அபரோக்ஷஞானம். ஏகதேசமாகிய சீவாவஸ்தையில் சன்னமரணசம்சார துக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்லவென்பதே துக்கநிவர்த்தி. அந்தத்துக்கந்தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்தம். ஆகிய இவைகள் ஏழாவஸ்தையாம். ஏ - ரு.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், லிசேஷபம், பரோக்ஷஞானம், அபரோக்ஷஞானம், சோகநிவர்த்தி, தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழாவஸ்தைக்கும் அனுபவங் கூறியது. (கௌ)

தூலசரீரழதல் பிரமம் வரைக்கும் தீருட்டாந்தம்.

கடவடிவு தூலசடங் கடசலமே கரணங் கடசலத்திலழுக்கவித்தை கடசலவான் சீவன், கடவெளிமேல் வெளிசாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டுங் கடசலம்போற் றனுகரணங் கலங்கினுந்தான் கலங்காக், கடசலம்வற் றுநிழல்போ லாசையின லவித்தை கலந்துநின்ற திரவியெதிர் கடசலம்போயுளதாங், கடவெளிமேல் வெளிபோற்சற் குருவருளா னுன்குங் கரந்துசட சாட்சிசத்தாய்க் காண்பதத்து விதமே.

இ - ள். கடத்தைப்போலத் தூலசரீரம், கடத்திற்பூரித்த சலம்போல அந்தக்கரணம். சலத்தின்மலினம்போல் அவித்தை. கடசலத்தில் ஆகாசப்பிரதிபிம்பம்போலச் சீவன். கடத்துக்கு ளிருக்கும் ஆகாசம்போலச் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர். கடத்துக்குப் புறம்பேயிருக்கும் மகாகாசம்போல வியாபகமாகிய பிரமசைதன்னியம். கடத்துக்குள்ளாகாசமும் வெளியாகாசமும் சீவவயவமாயிருப்பதுபோலச் சீவசாட்சிசைதன்னியமும், சர்வ

சாட்சிசைதன்னியமும், சத்தாகாரமாயிருக்கும். கடசலம் சலனப்படும்போது பிரதிபிம்பாகாசத்துக்குச் சலனமுண்டாவது போல அந்தக்கரணவிகாரத்தினால் அவித்தியாப்பிரதிபிம்பசைதன்னியமுயிருக்கும் சிதாபாசனுக்கும் விகாரமுண்டு. கடசலமும் பிரதிபிம்பாகாசமும் சலனத்தையடையும்போது கடசலத்துக்கிடங்கொடுத்துச் சலத்துடனே தான் வியாபித்திருந்தும் கடாகாசம் நிருவிகாரமாயிருப்பதுபோல் உபாதிபேதத்தினால் இரண்டுபோலக்காண்பிக்கும் சேவசாட்சி சைதன்னியமும் அந்தக்கரணத்துடனே வியாபித்திருந்தாலும் நர்விகாரமாயே யிருக்கும். கடத்திற்குள்ளே சலத்தை மேன் மேலும் விட்டு நிழலில் வைத்திருந்த காலமெல்லாம் சலமும் வற்றாமல் பிரதிபிம்பமும் தோற்றியே யிருப்பதுபோலக் காமக்குரோதாதிகள் வர்த்தித்த காலமெல்லாம் வர்த்திக்கும் சிதாபாசனுக்கு நாசமில்லை. கடத்திற் சலம் மேன்மேலும் பூரியாமல் கடத்திலடங்கின சலத்தை ஆதித்தன் சன்னிதானத்திலே வைத்தால் அவன்கிரணத்தினால் சலமும் சோஷித்து அழுக்கும் படிந்து பிரதிபிம்பமும் போனாற் போலச் சற்கர்ம பரிபாகத்தினாலும் சற்குருகடாக்ஷத்தினாலும் மனோலயமாகி அவித்தையுங்கெட்டுப் பிரதிபிம்பசொருபனாகிய சேவனும் தனக்கதிட்டானசைதன்னியமாத்திரமாகவே சேஷிக்கும். கடசலம் வற்றின காலத்தில் கடாகாசமென்றும் மகாகாசமென்றும்பேராறற்போல உபாதிபேதத்தினால் சேவசாட்சியென்றும் சர்வசாக்ஷியென்றும் இரண்டுபோலிருக்கும். கடமுடைந்த ஷாத்திரத்தில் மற்ற மூன்றுடனே கடாகாசமென்கின்ற பேரும் போய் மகாகாசமொன்றேயானாற்போலத் தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை மித்தையாகக்கண்டகாலத்தில் சேவசாக்ஷியென்பது போய்ச் சுத்தசைதன்னியமாத்திரமாய்க் காண்பது அத்துவிதானுபவமாம். எ - று.

தூலசரீரம், அந்தக்கரணம், அவித்தை, சேவன், சேவசாட்சி ஷாக்ஷிய கூடஸ்தர், பிரமசைதன்னியம் ஆக ஆறிற்கும் அனுபவம் கூறியது. (கஅ)

துவம்பத தற்பதானுபவம்.

தொம்பதத்தி லுபாதிக்கெடச் சொருபமதா மதுனே தொன்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் முன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற்றுதன் மாத் திரைப்பகுதி தானுமிருப் பதனா, னம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னுடுமுயி ராதலினா னாதனருட்படியே, யிம்பருபா தியும்போய் நிருபாதிகமா மதனா லெப்பொருளப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே.

இ - ள். துவம்பதத்தில் உபாதியாகிய சரீரத்திரயமும் சீவனும் நீங்கினால் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர் பிரகாசமாம். அந்தச் சைதன்னியமே அநாதியாயிருப்பதாம். ஆகிலும் தத்பதசோதனையும் பண்ணவேண்டும்; அதேனென்னில், சரீரத்திரயத்துக்கும் சீவனுக்குங் காரணமாயிருக்கின்ற தன்மாத்திரையும் பிரகிருதியும் ஈசுவரனும் நித்தியமென இருப்பதனால். பரிபூரணசொருபமும் மறைந்து சாக்ஷாத்கார ஞானமுமில்லாமல் முன்போலச் சீவத்துவவாசனை வரும். ஆகையால் நாதனால் அருளப்பட்ட வாக்கியப்படி தத்பதசோதனையைப் பண்ணுமிடத்தில் ஈசுவரவுபாதியையும் ஈசுவரனையும் மித்தையாகக் காணுதலினால் இணைக்கெல்லாம் தாரகமாயிருக்கின்ற பிரகிருதியும் பிரம சொருபமாம். இப்படிச் சீவேசுவரவுபாதி கழிதலினால் யாதொரு பொருள் யாதோரியல்பாய்த் தோற்றினாலும் அவையெல்லாம் தன்னுடைய விவர்த்தமாகக் காண்பதே அனுபவசபாவம். எ-று.

துவம்பத தத்பதசோதனையில் சுவருபவியாபகானுபவங் கூறியது. (சக)

பஞ்சைக்யம்.

ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதபௌ திகமே வீசனுக்குச் சூக்கவுட லிருவகைச்சூக் குமமே, வீசனுக்குக் காரணமா

மூடன்மாயை யவனே யீசனவன் சாட்சியே பிரமமிவை
ஐயந்தா, மீசனுக்குஞ் சீவனுக்கு மைக்யமெவ்வா நென்னி
மீசனுடன் மூன்றனைப்பார்த் திடிவிவனுக் குடலே, மீச
னெனி விவனிலையீ சுரசாட்சி மென்றா விவன்சாட்சி வேறோ
டும் நிதுவேபஞ் சைக்யம்.

இ - ள். ஈசனுக்குத் தூலசரீரமாவது தூலபஞ்சபூதமும்
தூலபௌதிக சமட்டியும், சூக்குமசரீரமாவது சூக்கும பூதமும்
சூக்குமபௌதிக சமட்டியும், காரணசரீரமாவது மாயையுமாம்.
இந்தச்சரீரத்திரயத்தையுடையவனே ஈசுவரன். இவனுக்குச்
சாட்சி பிரமசைதன்னியம். இவையைத்தாம். இவ்வைத்தினையு
டைய ஈசுவரனுக்கும் சீவனுக்கும் ஐக்கியமெப்படியென்னில்,
ஈசுவரனுடைய தூலசரீரமாகிய விராட்டைப் பார்த்தால் சீவ
னுடைய தூலசரீரம் விராட்டிலே அடங்கினபடியால், இவனுக்
குத் தூலசரீரமில்லை. ஈசுவரனுடைய சூக்குமசரீரமாயே இரணி
யகருப்பதைப் பார்த்தால், இவனுடைய சூக்குமசரீரம் அதி
லடங்கினபடியால் இவனுக்குச் சூக்குமசரீரமில்லை. ஈசுவரனு
டைய காரணசரீரமாகிய மாயையைப்பார்த்தால் இவனுடைய
காரணசரீரம் அதிலடங்கினபடியால் இவனுக்குக் காரணசரீர
மில்லை. ஈசுவரனைப்பார்த்தால் இவன் அவனிலடங்கினபடியால்
இவன் வேறில்லை ஈசுவரசாக்ஷியாகிய பிரமத்தைப் பார்த்தால்
இவன்சாட்சி அதிலடங்கினபடியால் அது வேறில்லை. இதுவே
பஞ்சைக்யம். எ - று. (உ0)

அத்துவைதநிலை.

தேகமே தானெனல்சீ வத்தொய்த மதுபோய்த் தெளி
வுவரி லாகாயத் தின்வடிவே தானாய்ப், போகமாந் தனுகர
ணம் வாயுவைப்போ வியங்கப் பொருந்துமவனையீச னப்
பொலிவு தன்னி, லேகமா யண்டமெலாங் கமிகளவாய்த்

தோன்று மவையகண்டா காரமது வேயீசத் தொய்த,
மாகமா மகண்டாகா ரமுநீங்கிக் கடுகாவண்டமுந்தோன்றுத
விடத் தத்துவித நிலையே.

இ - ள். அவித்தியாசகிதனாய்ச் சரீரத்தைத் தானென்பது
சீவத்தை. விசாரஞானத்தினால் சரீரம் தானல்லவென்று
கண்டால் ஆகாயம்போல வியாபகனாய் அங்லாகாசத்திலே வாயு
வியாப்பியமாயிருப்பதுபோலத் தனுசரணபுவனபோகமாயிருக்
கின்ற அண்டபேதங்களெல்லாம் தன் வியாபகத்தில் வியாப்பி
யமாயிருக்கப் பொருந்துகின்றவனே ஈசுவரனாவன். அந்தவீசுவர
வியாபகத்திலே இந்த அண்டபேதங்களெல்லாம் கடுகுப்பிர
மாணமாகத் தனித்தனியே தோன்றும். ஈசுவரவிராட்சரீரமா
கிய இந்த அண்டபேதங்களையெல்லாம் தானெனல் ஈசுவரத்தை
தம். ஆகாசத்தைப்போல நிறைவாயிருக்கின்ற ஈசுவரனுடைய
சத்துவவுபாதிமாகிய அகண்டாகாரமும் நீங்கில் சர்வசாட்சியா
கிய தன்னுடைய வியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்
தோன்றுது. அதுவே அத்துவிதநிலையாம். துவம்பததப்பத
லக்ஷணங்கூறியவை நீக்கத்தில் அனுபவங்கூறியது. (உக)

சீவன் எனைத் தியானித்தாலும் அந்தமயமாவனெனல்.

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவா மரு
வுருவைத் தியானித்தாலட்ட மூர்த்தியுமாம், பொய்யவிரண்
டையுந் தவிர்த்து தானாகி யிருந்தாற் பூரணமாஞ் சீவனெதிற்
பொருந்துமது வாமான், மையலுறு மனம்விடயத் தாசை
யுற்றே யதுவாய் மரணசன் னமும் வினைந்த வாறதென்றே
யுணர்ந்து, மெய்யறிவே தானாகப் பாவித்தா லதுவாய் விளங்
குவர்பா வருஞ்செனியா வீட்டையுமெய் துவரே.

இ - ள். சந்தேகவிபரீதமில்லாமல் சகளரூபமாயிருக்கின்ற
மூர்த்தியைத் தியானித்தால் அந்தமயமாவன். சகளநிலைமூர்த்

தியாகிய ஈசுவரனைத் தியானம்பண்ணினாலும் அட்டமூர்த்திருப
மாயிருக்கின்ற ஈசுவரனாவன். மாயாகாரீயமாயிருக்கின்ற இந்த
விரண்டினுபாசனையையும் விட்டு நித்களத்தியானம் பண்ணினா
லும் அந்தமயமாவன். சீவன் எதைத் தியானித்தாலும் அந்தமய
மாவனென்பது சாத்திரசித்தம். ஆகையினாலே அஞ்ஞான
காலத்திலே மனோவிருத்தியானது கடாதிவிஷயாஞ்ஞானத்
தைப் போக்கித் தானும் அந்த ஆகாரத்தையடையுமிடத்துச் சீவ
னும் அந்த ஆகாரமாகிறபடியினால் சன்னமரண சம்சாரத்தையு
டையவனாவனென் றுணர்ந்து நிருவிகாரமாகிய சைதன்னிய
த்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை அகண்டாகாரவிருத்தி
ஞானத்தினாலேபோக்கிச் சுத்தசைதன்னியத்திலே நேயம்வைக்
கில், அக்கேவலசைதன்னியமேதானாக விளங்குவர். அப்படி
விளங்கிய யாவரும் தேகாந்தத்தில் என்றுஞ் செனியாத வீட்டை
யும் அடைவர். (௨௨)

இதற்கு இது விஷயமாமேனல்.

ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடையமதே யுலக மிந்
தியங்கள் கரணத்தின் விடயங்க ளாகுஞ், சாற்றுக்கர ணங்க
ளுமா பாசனுக்கே விடயஞ் சாட்சிக்கு விடயமதாய்த் தயங்
குவதா பாசன், போற்றுவிவே கஞ்ஞான விடையமதாஞ்
சாட்சி புகன்றவிவே கமும்பிரம பூரணத்தின் விடயந், தோற்
றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றா தலினச் சொரூபநிலை
யுணர்ந் ததுவாய்த் துலங்குவர் ஞானிகளே.

இ - ன். நாமரூபப்பிரபஞ்சம் இந்திரியங்களுக்கு விஷய
மாம். இந்திரியங்கள் கரணங்களுக்கு விஷயங்களாம். கரணங்
கள் சீவனுக்கு விஷயங்களாம். சீவன் சீவசாக்ஷிக்கு விஷய
மாம். சாட்சியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயமாயிருக்கும்.
விவேகஞானம் பரிபூரண பிரமசைதன்னியத்துக்கு விஷய

பஞ்சகோசதாதாத்த்மியம்.

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ் ஞானமானந்த மயமைந்தி னன்னமய மாகும், பின்னுடல் கன்மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற் பிராணமய மனங்கூடிற் பிறங்குமனோ மயமா, நன்னிலைஞா னேந்தியமும் புத்தியுங்கூடிடல்விஞ் ஞானமய மாமவித்தை யானந்த மயமாஞ், சொன்ன வைந்துந் தானெனறா தான்மியமில் வெல்லார் தோய்வறநின் றென தெனல்காண் சுத்தவனு பலமே.

இ - ள். அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞான மயம், ஆனந்தமயமென்னுமைந்தில் சட்கோசதத்துவமாயிருக்கின்ற துலசரீரமே அன்னமயகோசம். குக்குமசரீரத்தில் பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது பிராணமயகோசம். மனசுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது மனோமயகோசம். புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம். கராணசரீரமே ஆனந்தமயகோசமாம். இவ்வைந்தையுந் தானெனலே தாதாத்த்மியங்களாம். இவையெங்ஙனமெனில், நான் பருத்தேன் இளைத்தேனென்பது அன்னமயகோசதாதாத்த்மியம். எனக்குப் பசிக்கிறது தாகிக்கிறது என்பது, பிராணமயகோசதாதாத்த்மியம். நான் சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேன் என்பது மனோமய கோசதாதாத்த்மியம். நான் கர்த்தா போக்தாவென்பது விஞ்ஞான மயகோசதாதாத்த்மியம். நான் அறியேனென்பது ஆனந்தமய கோசதாதாத்த்மியம். இவைகட்கு அன்னியமாக நின்று என் சரீரம் என்பிராணன் என்மனம் என்புத்தி என்னஞ்ஞானம் என்னுமனுபவத்தினால் தனக்கு இப்பஞ்சகோசங்கள் வேறு விவகாரத்தை தாதாத்த்மியமென்று அறிந்து அவற்றில் தோய்வற நின்று அறிவுவடிவமாகிய தன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய அனுபவமாம். எ - று.

சாக்ஷி சரீரத்திரயவிலக்ஷணமெனல்.

மொய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீரமான மூன்றினுக்கு மன்னியமும் முடிவுங் கூறிற், கர்த்தாவாஞ் சாட்சிக்கு ஞானத்தாலே காரணமாந் தேகமந்தக் கணத்தினுசந், தொத் தாய காரணதே கந்தாடுமென்று தொலைவதன்முன் சூக்கு மதே கங்கள் கோடி, யொத்தாய பிரளயத்தி லொடுக்குஞ் சூக்க மொன்றொடுங்கு முனமனந்த மொடுங்குந் தூலம்.

இ - ள். எங்கும் விரம்பியிருக்கின்ற சாக்ஷிசைதன்னியத் துக்குச் சரீரத்திரய விலக்ஷணமும் சரீரத்திரயத்துக்கு நாசமும் சொல்லுமிடத்தில், கர்த்தாவாகிய சாக்ஷியே தானாக விளங்கிய ஞானத்தினாலே அநாதியாயிருக்கின்ற காரணதேகம் அந்தக் கணத்தில் நாசமாம். அந்தக்காரணதேகமானது நாசமாகாம லிருக்குங் காலத்தில் சூக்குமசரீரங் கோடாகோடி சிருட்டி தோறுந் தோன்றிப் பொருந்துகின்ற பிரளயந்தோறு மொடுங் கும். ஒரு சூக்கும சரீரம் சிருட்டியிலுண்டாய்ப் பிரளயத்தில் நாசமடைவதற்குள்ளாகக் கோடாகோடி தூலசரீரம் தோன்றி மறையும். எ - று.

சாக்ஷிக்கு நாசமில்லாமையினால் நாசத்தையடைகின்ற சரீ ரத்திரயத்துக்கும் சாக்ஷி விலக்ஷணமென்பது கூறியது. (உசு)

வஸ்துவை அணுவுக்கணுபெனல்.

ஆய்ந்தசுத்தத் தவியத்த மதிலவ்வியா கிருத மதனி லிரணியகருப்ப மதனில்விராட் டடக்கம், வாய்ந்தவிராட் டினில்வானம் வானில்வளி வளியின் வன்னிவன்னி யதில் வனமவ் வனத்தின் மண்டா னடக்கந், தோய்ந்த மண்ணிற் றூலசட மடக்கமதிற் சூக்கஞ் சூக்குமத்தி லவித்தையதிற் றோய்சீவ னடக்கம், போந்தடங்கு மதனையணு வென்பரிதி

னடங்கும் பொருளையணு வுக்கணுவாப் புகன்றிடுநான் மறையே.

இ - ள். பிரகிருதியினது காரியமாகிய சுத்தாவஸ்தைக்குச் சுத்தபூதம் - க. அவ்வியக்தாவஸ்தைக்கு வாசனூபூதம் - டி. அவ்வியாகிருதாவஸ்தைக்குக் காரணபூதம் - டு. இரணியகர்ப்பாவஸ்தைக்குச் சூக்குமபூதம் - டூ. விராட்டவஸ்தைக்குத் தூலபூதம் - டு. இந்தச் சுத்தபூதவியாபகத்திலே அவ்வியக்தபூதமைந்தும், இந்த அவ்வியக்தபூதத்திற்குள் காரணபூதமைந்தும், இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்திற்குள் சூக்குமபூதமைந்தும், இந்த இரணியகர்ப்பபூதத்திற்குள் தூலபூதமைந்தும், இப்பூதங்களுள் ஆகாசத்தில் வாயுவும், அதில் அக்கினியும், அதில் அப்புவும், அதில் பிருதிவியும், பத்திலொன்று பத்திலொன்றாய்க் குறைந்து வியாப்பியமாயிருக்கும். இந்தத் தூலபிருதிவியில் சட்கோசதத்துவமாயிருக்கின்ற தூலசரீரசமட்டியுமடங்கும். அதில் சூக்குமசரீரசமட்டியுமடங்கும். அதில் காரணசரீரசமட்டியுமடங்கும். அதில் சீவசமட்டியுமடங்கும். அதிலடங்கிய வியட்டிசீவனை அணுவென்று சொல்லுவர். இந்தச் சீவனில் தத்சாக்ஷியாய் விளங்கியிருக்குஞ் சைதன்னியத்தை அணுவுக்கணுவென்று நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லும். எ - று.. (உஎ)

வஸ்துவை மகத்துக்த மகத்தேனல்.

அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்சகோச மைங்குகையா மதின்குகையா மைம்பூ தந்தா, மிரியாத விராட்டிதூமற்றி தற்கு மேலா மிரணியக ரூப்பமதா மிதற்கு மேலாம், பெரிதாமவ் வியாகிருத மிதற்கு மேலாம் பேசருமவ் வியத்த மிதிற் பெரிதாஞ் சுத்த, முரியார்க ளிதனைமகத் தென்பர் மேலா மொளியைமகத் தின்மகத்தென் றுரைப்பர் மேலோர்.

இ - ள். அணுவான சீவனுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்ற பஞ்சகோசங்களுள் அச்சீவனை ஆனந்தமயகோசமும், இதனை

விஞ்ஞானமயகோசமும், இதனை மனோமயகோசமும், இதனைப் பிராணமயகோசமும், இதனை அன்னமயகோசமும், வியாபித்திருக்கும் இப்பஞ்சகோசங்களுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்ற பஞ்சபூதங்களுள் இந்த அன்னமயகோசமட்டியைத் தவிர்த்துவிடும், இதனை அப்புவும், இதனை அக்கினியும், இதனை வாயுவும், இதனை ஆகாசமும் வியாபித்திருக்கும். இந்தத்தூல பூதமைந்திற்கும் பெளதிக சமட்டிக்கும் கெடாத விராட்டென்று பெயர். இதனை வியாபித்த சூக்குமபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும். இந்தச்சூக்குமபூதமைந்திற்கும் சூக்குமசரீரசமட்டிக்கும் இரணியகர்ப்பமென்று பெயர். இரணியகர்ப்பத்தை வியாபித்த காரணபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும் இந்தக்காரண பூதமைந்திற்குங் காரணசரீர சமட்டிக்கும் பெரிதான அவ்வியாகிருதமென்று பெயர். இந்த அவ்வியாகிருத பூதத்தை வியாபித்த அவ்வியக்த பூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும். இந்த அவ்வியக்தபூதசமட்டிக்குச் சொல்லுதற்கரிய அவ்வியக்தமென்று பெயர். இந்த அவ்வியக்தத்தைச் சுத்தபூதம் வியாபித்திருக்கும். இதற்குச் சுத்தமென்று பெயர். இந்தச் சுத்தாவஸ்தை வியட்டியைத் தத்துவ சோதனையுள்ளவர்கள் மகத்தென்று சொல்வர். இதனை வியாபித்திருக்கும் ஒளியாகிய வஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று. (௨௮)

சீவபோதாதி நீக்கத்தில் சுவரூபம் பிரகாசமாமெனல்.

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத் தொடர்பகலு மேதெனிலித் தூலதேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு மிந்திரியச் செயலகன்றால் வைய நீங்கு, மேற்றுமனோ லயத்திலறும் விடயம வித்தையை நீங்கில் யாவு நீங்கும், போற்றுமந்தச் சீவவறி விழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணம தாமே.

இ - ள். திருசியமாய்த் தோற்றுகின்ற அசத்துருபமாகிய சரீராதிப் பிரபஞ்சத்தை அறித்தியமென்றறிந்து அவைகளைச்

லாம் தானல்லவென்று நீங்கில், அதின்வியவகாரங்கள் தன்னுடையவல்லவென்று போம். அதெங்ஙனமென்னில், என்சரீரமென்னும் அனுபவத்தினால் இந்தத் தூலசரீரத் தானன்றென்று கண்டால், தனக்குத் தொழினீங்கும். என்கண் என்காதென்னும் அனுபவத்தினாலே இந்திரியச் செயல்கள் தன்செயல்களல்லவென்று நீங்கினால், தனக்குப் பிரபஞ்சமில்லை. ஏன்மனமென்னும் அனுபவத்தினாலே மனத் தானன்றென்று கண்டால், தனக்கு விஷயவாசனைகள் நீங்கும். என்னஞ்ஞானமென்னும் அனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தானன்றென்று கண்டால், அஞ்ஞானமுதலிய யாவும் நீங்கும். என் சேவனென்னும் அனுபவத்தினால் தான் சேவனன்றென்று கண்டால் முன் சொல்லப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சேவபோதம் தன்னேவிட்டு நீங்கும். சேவபோதங்கெடவே, வேதாந்தங்களிற் சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரணச்சத்தானந்தச் சுவரூபமே தானும். எ - று. (௨௬)

அஞ்ஞானநீங்குதலை.

மாறாத வஞ்ஞான முழுதாமகல் வதுகூறின் வையந்தன்னின், வேறானாற் காலகலு முடன்முன்றுஞ் சேவனுக்கு வேற தான, னீறாகும் பாதிதற்சாட்சியைக் காணின் முக்காலு நீங்குந் தானாய்ப், பேறான னொருபபரி பூரணமா னான் முழுதாம் பேசொணாதே.

இ - ள். விவகாரதசையிலே கெடுதலில்லாத அஞ்ஞான முழுதாம் நீங்கும்வகையைச்சொல்லுமிடத்தில், ஐகத்தாதாத்மியத்தை நீங்கிச் சந்நியாசம்பண்ணில் அஞ்ஞானத்தில் நான்கிலொருபங்கு கெடும். துவம்பதசோதனையினால் சரீரத்திரயத்தாதான்மியமான சேவதரிசனம்பண்ணிச் சரீரத்திரயமுந் தானல்ல தான் இவற்றிற்கு விலட்சண்ணென்றறிந்தால், அஞ்ஞானத்திற்பாதி கெடும். சேவசைதன்னியதாதாத்மியமான சேவசாக்ஷிசைதன்னிய தரிசனம்பண்ணவே முக்காற்பங்கு கெடும். தத்

பதசோதனைபண்ணி ஈசுவரசைதன்னியதாதான்மியமான பரி
புரண சைதன்னியதரிசனம்பண்ணி அதுவானால், அஞ்ஞான
முழுதுங்கெடும். எ - று. (௩௦)

முத்தர் பெத்தரிலக்கணம்.

முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்குறி
யான் முழுதுந் தேரின், மெத்தனவா கியமொழியு மானந்த
பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலை திரியாத செல்வ
முமா யிருப்பார்நல்லோர் தீயோரெல்லா, மித்தகைமை யோர்
களையு மிகழ்ந்து புகழ்ந் தோர்க்குறவா யிருப்பர் தாமே.

இ - ள். முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக்குறி யகக்குறி
ளால் முழுதுமறியப்புகின், மிருதுவாகிய வசனம், ஆனந்தபர
வசத்தினாலே மெய்ம்மறத்தல், பிராரத்தவசத்தினால் அட்டமா
சித்திகள் வந்து பொருந்தினாலும் மனம் வேறுபடாமலிருத்தல்
இவை முதலிய குணங்களுடன் கூடிக்கொண்டிருப்பவர்
ஞானிகளாகிய முத்தரென்றறியத்தக்கவர். அஞ்ஞானிகளாகிய
பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானிகளையிகழ்ந்தும்
தம்மைப் புகழ்கிறவர்களுக்கு உறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுக்குப்
பகைவராயு யிருப்பார்கள். எ - று. (௩௧)

அஞ்ஞானஞானங்களினிலக்கணம்.

ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்ப தில்லை
யென்றுந், தோற்றுமுட ருனென்றுந் துளங்குவதே யஞ்
ஞான துக்க மாகுஞ், சாற்றுபிர பஞ்சமெலா மறித்த மென்
றும் பிரமமது தானே யென்றும், வேற்றுடல் வெற்றுட
லென்றும் விரிந்துணரப்பெறு மதுவேதாந்த ஞானம்.

இ - ள். பொருந்திய பிரபஞ்சமே நித்தியமென்றும் பிரம
மென்பது இல்லையென்றும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்ற

சரீரமே தானென்றுங் கலங்குகின்றதே துக்கமயமாகிய அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும் பிரமசொருபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்த் தூலகுக்குமகாரணமாகிய சரீரத்திரயங்களும் பொய்யென்றுங் கண்டு அகண்டாகாரமாய்த் தனை அறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்த ஞானமாம். ஏ - று. (1)

தங்குருவைப்புக்கந்தல்.

இருளகற்று நால்வேதத் துபநிடத மெண்ணான்கி னெங்கோன் சொன்ன, பொருளதனை நெஞ்சகத்தே செளபாக்கிய குருவென்னும் பொருளி னோடு, மருளகற்றும் படியழுத்தித் தமிழ்போலு மதனையொரு வழியெண்ணான்கா, யருளகத்தி லிருந்துரைத்த வதிசயமே யதிசயமற் றறிகி லேனே.

இ - ள். அஞ்ஞானத்தை நிவீர்த்திபண்ணுகின்ற நாலு வேதங்களுடைய முப்பத்திரண்டுபரிஷத்துக்களிலெடுத்து எங்கள் சுவாமியாகிய வியாசமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொருளனைச் செளபாக்கியகுருவென்னும் பொருளினோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மருட்சியகலம்படி அழுத்தித் தபிமென்று சொல்லப்பட்ட பாஷையில் அப்பொருளை ஒரு வழியாய் முப்பத்திரண்டு செய்யுளாக அருளானது உள்ளத்திலிருந்து சொல்வித்த அதிசயமே அதிசயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அறியேன். ஏ - று.

இச்செய்யுள் இன்னலாசிரியர் தங்குருவைப் புகழ்ந்து கூறியது. (௩௩)

உபநிடதவுரை முற்றிற்று

பரிசோதித்தவை

இலக்குமி தோத்திரம் — சரசுவதி		
தோத்திரம் — வினாயகர் கவசம் —		
சிவகவசம் — சக்தி கவசம் (1854)	0	50
வமான சங்கிரகமும் இரத்தினச்		
சுருக்கமும் (1866)	0	35
ந்தரலங்காரம் — கந்தரனுபூதி (1851)	0	50
ந்தபுராணச் சுருக்கம் — மூலம் (1865)	2	50
காலை மறுத்தல் (1868)	0	50
தாமணி நிகண்டு உரையுடன் (1849)		
1 to 12 தொகுதி	8	00
தாமணி நிகண்டு உரையுடன் (1849)		
11 & 12 தொகுதி	2	00
சதுபுராணம் (1866)		
ருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை (1861)	12	00
ருச்செந்தூரகவல் — மூலம் (1860)	0	50
ருமுருகாற்றுப்படை — மூலம் (1850)	0	00
ருவாசகம் மூலம் (1851)	4	50
தால்காப்பியம் — சொல்லதிகாரம்		
சேனுவரையர் உரை (1869)	6	00
ன்னூல் மூலமும் விருத்தியுரையும் (1851)	13	00
ன்னூல் மூலமும் காண்டிகையுரையும் (1875)		
— முதல் பாகம்	8	50

16. நன்னூல் மூலமும் காண்டிகையுரையும்
— இரண்டாம் பாகம் (அச்சில்)
17. பிரயோக விவேகம் மூலமும் உரையும் (1866) 2 00
18. பெரியநாயகியம்மை திருவிருத்தம் (1867) 0 60
19. புட்பவிதி — மூலம் (1874) 0 35
20. மகாபாரதம் - ஆதிபருவம் — மூலம் (1863) 10 00

பீறநூல்கள்

1. அபிராமி அந்தாதி — மூலம்	0	50
2. " " மூலமும் உரையும்	2	00
3. ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்	8	00
4. ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு	6	00
5. ஈசுர நிச்சயம்	5	00
6. கபிலரகவல் — மூலம்	0	25
7. காசித்துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா	0	25
8. சன்மார்க்க போதினி 1 to 9 பாகங்கள்	3	25
9. சிங்கச்சிலேடை வெண்பா — மூலம்	0	35
10. சிவநாம மகிமை — மூலமும் உரையும்	0	75
11. சிவசங்கர பண்டிதர் - பிரபந்தத் திரட்டு	2	00
12. சிவதத்துவ விவேகம் — மூலம்	0	35
13. சைவபூஷண சந்திரிகை	1	50
14. சோணசைல மாலை — மூலமும் உரையும்	3	00
15. திரிகடுகம் மூலமும் உரையும்	1	00
16. திருக்குறள் (180 பாக்கள் உரையுடன்)	0	50
17. திருவகுப்பு	0	50
18. திருவாதவூரடிகள் புராணம்		
— மூலமும் உரையும்	9	50
19. திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதி — மூலம்	0	35
20. தெய்வயானை திருமணப் படலம்	3	00
21. நன்னூல் மூலம்	1	50
22. நமச்சிவாய மாலை — மூலம்	0	35
23. நீதிநெறி விளக்கம் — மூலமும் உரையும்	0	75
24. பட்டினத்துப்பிள்ளையார் — திருப்பாடற்றிரட்டு		
— மூலம்	0	
25. பால பாடம் — மூன்றாம் புத்தகம்	2	
26. விநாயகக் கடவுள் தோத்திரத்திரட்டு — மூலம்	0	

(அடைப்புக் குறியில் உள்ளது முதற்பதிப்பு ஆண்டு)

நூல்கள் கிடைக்குமிடங்கள் :

- ஆறுமுக நாவலர் வித்தியாநுபாலன அச்சகம்
25, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை - 600079.
- ஆறுமுக நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை
அறக்கட்டளை
24, மாலைகட்டிக் தெரு, சிதம்பரம்-608001.